

[Arbejdsministeren.]

valget få sagt noget om, hvorledes tilsynskredsen er blevet udstyret med specialudstyr osv.

Jeg er enig i det formål, spørgeren har med sit spørgsmål, og beder om, at resten må foregå i arbejdsmarkedsudvalget.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg vil sige, at jeg personlig havde sat stor pris på at få arbejdsministerens holdning til spørgsmålet udtrykt her fra talerstolen, men jeg har jo ventet halvandet år, så jeg kan nok også vente kort tid endnu.

Når nu arbejdsministeren forbereder at komme med en redegørelse i arbejdsmarkedsudvalget, vil jeg stille et helt konkret spørgsmål, som jeg ikke behøver svar på nu, men som jeg vil bede arbejdsministeren tage med i sine overvejelser, nemlig hvad han siger til den tanke, at man fra 1. januar 75 forbyder alle nyetablerede virksomheder at opstille maskiner, der frembringer en støj på mere end 90 decibel, og at man giver de virksomheder, der allerede eksisterer, en nærmere fastsat frist til at nedbringe støjen.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Det var formodentlig en fejltagelse, den med at vente halvanden måned; jeg har mig bekendt ikke været arbejdsminister en måned endnu, så den ting forbigår jeg.

Men til den anden del af spørgsmålet: jeg er ikke parat til at sætte så høj en overgrænse som 90 decibel for nye virksomheder. En af de ting, som vi efter min mening bør stille imod i det arbejde, der bliver langvarigt — det kan vi godt se — er at sætte en skarpere grænse for nye virksomheder end for bestående.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg vil afslutningsvis sige tak og kort korrigerer: jeg sagde ikke halvanden måned, jeg sagde halvandet år.

Så vil jeg i øvrigt sige, at svaret var vældig positivt, formålet må jo være, at ingen

arbejder får ødelagt sin hørelse af at være ansat i danske virksomheder. Jeg ser da kun hen til arbejdsministerens redegørelse med stor forventning, og det tror jeg også der er mange andre end mig der gør.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erling Dinesen* (S) til arbejdsministeren:

„Agter ministeren at fremsætte lovforslag om en regulering af arbejdsløshedsdagpengesatsen, således at reguleringen sker fra 1. februar 1974 i stedet for fra 1. april 1974?“

(Spm. nr. 40)

Erling Dinesen (S):

Jeg er i den situation, at jeg ikke behøver at bede arbejdsministeren gå på talerstolen for at besvare mit spørgsmål.

Jeg har spurgt om, hvorvidt ministeren ville fremsætte lovforslag om en forhøjelse af arbejdsløshedssatserne. Forslaget er omdelt i folketinget i dag, og jeg siger tak, fordi forslaget er kommet og ønsket herom altså imødekommet.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg vil gerne i forbindelse med hr. Erling Dinesens spørgsmål spørge arbejdsministeren, om ikke det var mere rimeligt, at vi overvejede at ændre dagpengesatserne både for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge to gange om året, sådan som vi gør med andre sociale ydelser, f. eks. pensionerne, for det kan ikke undgås, at vi hvert eneste år står over for et efterslæb, når vi kun regulerer pr. 1. april eller nu 2 måneder før.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Vi har i dag den 16. januar, og hvis forslaget skal igennem folketinget, skal jeg altså møde megen velvilje. Derfor var det meget naturligt at følge den linje, som er fulgt i 1966 ved en tidligere lejlighed. Der er i hvert fald ingen mulighed for inden for den frist, der nu kommer, at smide nye tanker i